

Mitul voinței libere

Walter Chantry

Predici și eseuri

MITUL VOINȚEI LIBERE

Walter Chantry

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,
Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere	5
Capitolul 1. Mitul libertății circumstanțiale a omului	7
Capitolul 2. Mitul libertății etice a omului	11
Capitolul 3. Mitul libertății morale a omului	15

INTRODUCERE

Majoritatea oamenilor spun că ei cred în „voința liberă” sau liberul arbitru. Dar aveți idee ce înseamnă aceasta? Cred că vei observa că există o foarte mare doză de superstiții în legătură cu acest subiect.

Voința omului este considerată cea mai mare abilitate a sufletului omenesc, care este astfel capabil să acționeze complet liber în a-și dirija viața. Dar de ce anume este voința omului liberă? Și în ce constă puterea ei?

CAPITOLUL 1.

MITUL LIBERTĂȚII CIRCUMSTANȚIALE A OMULUI

Nimeni nu neagă faptul că omul are voință – adică acea facultate de a alege ce dorește să spună, să facă și să gândească. Dar te-ai gândit vreodată la slăbiciunea demnă de milă a voinței tale? Chiar dacă ai abilitatea de a lua o decizie, totuși *tu nu ai puterea absolută de a-ți atinge scopurile*. Voința poate determina anumite acțiuni, dar ea nu are nici o putere de a-și impune intențiile.

Frații lui Iosif l-au urât și l-au vândut ca sclav. Dar Dumnezeu S-a folosit de acțiunile lor pentru a-l face pe Iosif să ajungă să stăpânească în final peste ei. Ei au ales să facă anumite lucruri pentru a-i face rău lui Iosif. Dar Dumnezeu, în puterea Sa, a dirijat evenimentele spre binele lui Iosif. El a spus, „Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine” (Geneza 50:20).

Și oare câte decizii ale tale n-au sfârșit la fel? Tu ai putea să vrei să fii milionar, dar Dumnezeu, în providența Sa, foarte probabil că nu va lăsa ca acest lucru să se întâmple. Tu ai putea să te decizi că vrei să fii un academician, dar sănătatea precară, o locuință instabilă, sau lipsa banilor să dejoace planurile voinței tale. Poți să vrei să mergi în vacanță, dar un accident de mașină te poate trimite în spital, în locul vacanței.

Spunând că voința este liberă, cu siguranță că nu vrem să spunem că libertatea ei determină în mod necesar cursul vieții tale. Nu tu ai ales să fii bolnav, să fii trist, nu tu ai ales să fie război sau să experimentezi sărăcie, lucruri care îți afectează fericirea. Nu tu ai ales să ai dușmani. Dacă voința omului este atât de puternică, de ce nu ai alege tu să trăiești veșnic? Dimpotrivă, va trebui să mori într-o zi, în ciuda faptului că voința se opune. Principalii factori care îți influențează viața nu pot să mulțumească voinței tale. Nu tu ți-ai selectat starea socială, culoarea, nivelul inteligenței etc.

Orice reflectare serioasă la experiența ta de viață va conduce la această concluzie, „Inima omului se gândeste pe ce cale să meargă, dar Domnul îi îndreaptă pașii” (Proverbe 16:9). În loc să ridicăm în slăvi voința liberă a omului, ar trebui să lăudăm în smerenie pe Domnul, ale Cărui scopuri ne modelează viețile. Ieremia mărturisea în

acest sens, „Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, când umblă, să-și îndrepte pașii spre țintă” (Ieremia 10:23).

Da, ai putea alege ce dorești și ai putea să plănuiești ce vrei să faci; dar voința ta nu este liberă să împlinească *nimic din ceea ce este contrar cu scopurile lui Dumnezeu*. Și nici nu ai vreo putere să îți atingi scopurile, mai mult decât îți permite Dumnezeu. Următoarea dată când vei fi atât de îndrăgostit de propria-ți voință, amintește-ți de pilda lui Isus cu bogatul nebun. Acel om bogat și-a spus, „Iată ce voi face: îmi voi strica grânarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele...Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul” (Luca 12:16-21). Bogatul era liber să își planifice orice, dar nu era liber să și ducă la îndeplinire planul lui; la fel este și situația ta.

CAPITOLUL 2.

MITUL LIBERTĂȚII ETICE A OMULUI

Libertatea voinței este citată adesea ca un factor important în deciziile MORALE pe care omul le ia. Se spune că voia omului este liberă să aleagă între bine și rău. Dar din nou trebuie să ne întrebăm – este liberă de la ce sau de ce? Și ce este liber să aleagă omul?

Voința omului reprezintă *puterea sa de a alege între alternative*. Voința ta decide asupra acțiunilor tale alegând dintr-un număr anume de alternative. Tu ai capacitatea de a-ți direcționa gândurile, cuvintele și faptele. Deciziile tale nu sunt formate pe baza unei forțe exterioare, ci ele vin din interiorul tău. Nici un om nu este forțat să acționeze contrar voinței sale, și nici forțat să spună ceea ce el nu vrea să spună. Voința ta îți determină faptele.

Cu toate acestea, asta nu înseamnă că puterea de a decide este independentă de orice influență. Tu iei decizii pe baza felului cum înțelegi situația în care ești, pe baza sentimentelor tale, a ceea ce îți place sau nu, sau pe baza dorințelor tale. Cu alte cuvinte, voința ta nu este liberă de *tine însuși!* Alegerile tale sunt determinate de propriile trăsături de caracter. Voința nu este independentă de natura ta, ci în fapt este *sclava* ei. Nu ceea ce tu alegi îți modelează caracterul, ci caracterul tău determină ce alegi să faci. Voința este destul de părtinitoare cu ceea ce tu știi, simți, iubești și îți dorești. *Tu alegi întotdeauna pe baza dispoziției tale, conform cu starea inimii tale.*

Tocmai din acest motiv voința ta NU este liberă să facă bine. Voința ta slujește inimii tale, iar inima ta este rea. „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate *întocmirile gândurilor* din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău” (Geneza 6:5). „Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar” (Romani 3:12). Nici o putere nu îl poate forța pe om să păcătuiască împotriva voinței sale, dar urmașii lui Adam sunt atât de răi încât ei aleg răul întotdeauna.

Deciziile tale sunt făcute după mintea ta, iar Biblia spune despre toți oamenii că „inima lor fără pricepere s-a întunecat” (Romani 1:21). Omul poate fi neprihănit numai

atunci când el își dorește să aibă comuniune cu Dumnezeu, dar „Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu” (Romani 3:11). Dorințele tale tânjesc după păcat, și de aceea nu Îl poți alege pe Dumnezeu. *A alege binele este un lucru contrar naturii omenești.* Ca să alegi să ascuți de Dumnezeu e nevoie de o forță exterioară care să te oblige să faci așa. Dar tu ești liber să alegi, și prin urmare alegerea ta este sclavă propriei tale naturi rele.

Dacă înaintea unui leu flămând ai pune carne proaspătă într-un vas și o salată în altul, evident că leul ar alege carnea. Acest lucru se explică prin faptul că natura lui îi dictează ce să aleagă. La fel este și cu omul. Voința omului este liberă de forțele exterioare, dar ea nu este liberă de influența naturii umane. Și acea influență a ei este îndreptată împotriva lui Dumnezeu. Puterea de decizie a omului este liberă să aleagă ceea ce inima lui îi dictează; *de aceea, nu există nici o posibilitate ca un om să aleagă să fie plăcut lui Dumnezeu, fără ca mai înainte de aceasta să se producă o lucrare a harului divin în inima lui.*

Ceea ce majoritatea oamenilor vor să spună când vorbesc despre voința liberă este această idee că omul ar fi, prin natura lui, neutru moral, și de aceea el ar fi capabil să aleagă între bine și rău. Dar acest lucru este pur și simplu neadevărat. Voința omului și întreaga natură a lui sunt înclinate *întotdeauna numai spre rău.* Ieremia punea

următoarele întrebări retorice, „Poate un Etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?” (Ieremia 13:23). Este imposibil. Este contrar naturii omului. Astfel, oamenii au nevoie disperată de o transformare supranaturală a naturii lor, altfel voința lor rămâne sclavă alegerii răului.

În ciuda ridicării în slăvi a „voinței libere,” am văzut că voința omului nu este liberă să aleagă un curs al vieții contrar cu scopurile lui Dumnezeu, și ea nu este liberă nici să acționeze contrar naturii morale a omului. Voința ta nu poate determina evenimentele din viața ta, și nici circumstanțele în care te vei afla. Alegerile morale nu sunt făcute de o minte neutră moral, ci întotdeauna sunt dictate de trăsăturile de personalitate și caracter proprii.

CAPITOLUL 3.

MITUL LIBERTĂȚII MORALE A OMULUI

Fără îndoială că mulți susțin că voința omului este capabilă să facă alegerea ultimă privitoare la viața spirituală sau moartea spirituală. Ei spun că în acest domeniu voința este în totalitate liberă să aleagă viața veșnică oferită în Isus Hristos sau să o respingă. Se spune că Dumnezeu va da o inimă nouă tuturor celor care aleg prin puterea voinței lor libere să Îl primească pe Isus Hristos.

Fără îndoială că a primi pe Isus Hristos este un act al voinței omului. Acesta este adesea denumit „credință.” Dar cum ajung oamenii să primească de bunăvoie pe Domnul? Răspunsul obișnuit este acesta, „Prin puterea voinței lor libere.” Dar cum se poate petrece aceasta? Isus este MARELE PROFET. A primi pe El înseamnă să crezi tot ceea ce El spune. În Ioan 8:41-45, Isus a arătat clar că tu te-ai născut în Satana. Acest tată rău urăște adevărul și a pus

în inima ta prin natura ta aceeași împotrivire față de adevăr. De aceea a spus Isus, „*pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.*” Cum ar putea voința omului să depășească limitele naturii sale ca să aleagă ceea ce mintea omenească în mod natural urăște și refuză?

Mai mult, a primi pe Isus înseamnă a accepta pe El ca MARELE PREOT – adică să depinzi numai de El ca să îți dea pacea cu Dumnezeu prin jertfa și mijlocirea Lui. Apostolul Pavel ne spune că inima cu care noi ne naștem este împotrivoare lui Dumnezeu (Romani 8:7). Cum ar putea voința să scape controlului naturii omului, când acesta s-a născut cu o împotrivire înverșunată față de Dumnezeu? Ar fi o nebunie ca voința omului să aleagă pacea cu Dumnezeu, când fiecare os și fiecare picătură de sânge din el tânjește după răzvrătire față de El.

Apoi a primi pe Isus înseamnă să Îl accepți cu bucurie ca REGE. Înseamnă să alegi să ascuți de orice poruncă a Lui, să accepți dreptul Lui de a stăpâni peste viața ta, și să te închini înaintea tronului Său. Dar mintea omului, sentimentele și dorințele sale, toate acestea strigă deopotrivă, „*Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi*” (Luca 19:14). Dacă întreaga mea ființă urăște adevărul Lui, urăște domnia Sa asupra mea, urăște pacea cu Dumnezeu, cum ar fi oare posibil ca voința să fie capabilă

să Îl primească pe Isus? Cum ar putea un astfel de păcătos să aibă credință de la sine?

Nu voința omului, ci HARUL lui Dumnezeu este ceea ce trebuie să fie lăudat pentru că păcătosul primește o inimă nouă. Dacă Dumnezeu nu schimbă inima omului, dacă El nu creează un duh nou, de pace, adevăr și supunere, omul nu va alege niciodată pe Isus Hristos și viața veșnică în El. Înainte ca omul să creadă, el trebuie să primească o inimă nouă, altfel voința omului este fără speranță înrobită naturii rele a lui — chiar și în ce privește convertirea. Isus a spus, „Nu te mira că ți-am zis: „TREBUIE să vă nașteți din nou.” (Ioan 3:7). Dacă nu ești născut din nou, nu vei vedea niciodată Împărăția lui Dumnezeu.

Citește Ioan 1:12-13. Acolo spune că aceia care cred în Isus au fost născuți nu din „voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” *După cum voința ta nu a putut să te facă să te naști în această lume, tot așa ea nu poate produce nici nașterea din nou.* Creatorului tău trebuie să Îi mulțumești pentru viața ta, și dacă vreun om este în Hristos, el este o creație nouă (2 Corinteni 5:17). Cine ar putea vreodată să aleagă el dacă să se nască? Când Lazăr a înviat din morți, el nu putea alege dacă să răspundă la chemarea lui Hristos sau nu, nu putea să aleagă dacă să învie sau nu. De aceea Pavel a spus în Efeseni 2:4-5, „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-

a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).” Credința este prima acțiune a voinței persoanei înviate spiritual prin Duhul Sfânt. A primi pe Hristos este o acțiune a omului la fel ca și respirația, dar înainte de aceasta, Dumnezeu trebuie să ne dea viață.

Nu este de mirare că Martin Luther a scris o carte intitulată *The Bondage of the Will (Robia voinței)*, care este considerată una din cele mai importante cărți ale sale. Această voință este în lanțuri, robită de natura rea a omului. Voi, cei care lăudați voința liberă ca fiind o forță puternică în om, vă agățați de rădăcina mândriei. Omul, căzut în păcat, este complet fără speranță și complet neajutorat. Voința omului nu îi oferă nici o speranță. Este voința care a ales fructul interzis care ne-a condus la ruină. Numai harul puternic al lui Dumnezeu oferă eliberare. De aceea, bizuiți-vă în totalitate pe îndurarea lui Dumnezeu pentru a fi mântuiți. Cereți Duhului harului ca El să dea naștere unui duh nou în voi.